

சங்க காலப் பெண்பாற் புலவர் படைப்புகளில் ஆண் பாத்திரங்கள்

ச. ராதிகா அ. *

அ தமிழ்த்துறை, பச்சையப்பன் கல்லூரி, சென்னை-600030, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Male Characters in the works of Female Poets during Sangam Period

S. Rathika a, *

^a Department of Tamil, Pachaiyappa's College, Chennai-600030, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
rathikajagan23@gmail.com

Received: 30-03-2022
Revised: 02-07-2022
Accepted: 08-07-2022
Published: 03-08-2022

ABSTRACT

Men's characteristics have been mentioned in the perspective of women poets during the sangam period. When a men falls in love, to whom does he express it first, what are the efforts taken by the leader to win the love, the efforts of the men to see the heroine during the love period, what is the mood of men suffering from the excess of love, and the infamy that the men gets due to going along with heroine, for all these the love life of men gives answers. It is also said how the lust of a men is in a chastity life. And it can be known that a men's natural love is revealed when he is a father who shows true affection to his children and seeks the permission of his beloved in the act of doing. The habits and duties of men in daily life are also mentioned. It is also explained about the weakness of men and what are the activities that make men happy and sad. Who gets angry with men, the moments when men's anger is revealed, the way men reveal humor, and the moments when men are afraid have been explored and highlighted. Feminist poets have recorded in their songs about men's travel vehicle, entertainment, heroism, the way of expressing the pain of separation, news about the heroine's father – brother and male workers. The news is known from male birds and animals, and also tells about the actions of a men who lived happily in his youth and also what he did after his ascetic life. This article is based to say all the above mentioned from the songs of sangam period womens.

Keywords: Male, Hero, Heroine (Thalaivi), Heroism, Happiness, Sadness

முன்னுரை

ஆண் புலவர்கள் பெண் எப்படியெல்லாம் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களோ அதனை அவர் தம் பாடலில் பதிவுச் செய்துள்ளனர். அதே போல் பெண் புலவர்களும் அவர்கள் பார்த்த, பழகிய, உறவு முறையில் உள்ள ஆண் மூலம் ஆணின் மனநிலையை உள்வாங்கிக் கொண்டு அதனை ஆணின் குணங்களாக அவர்களுடைய பாடல்களில் வடிவமைத்துள்ளனர். சங்க இலக்கியத்தில் ஆண் என்று சொல்லும் போது தலைவன் பற்றியே அதிகம் உரையாடுவதால் தலைவனை மையமாக கொண்டே அதிகமாகச் செய்திகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவைத் தவிர சங்க காலப் பெண் புலவர்கள், ஆண் தொழிலாளர்கள் பற்றியும், ஆண் உயிரினங்கள் பற்றியும், அறிந்த செய்திகள் பகிரப்பட்டுள்ளது. ஆணுடன் எப்பொழுதும் இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கும் பெண், ஆணைப் பற்றியே சிந்திப்பதால் ஆணினுடைய உடல் மற்றும் மனம் சார்ந்த உணர்வுகளைப் புரிந்து கொண்டு அதனை அப்படியே சங்க காலப் பெண் புலவர்கள் பாடலில் பதிவு செய்துள்ளனர். இதன் மூலம் ஆணினுடைய மனம் மற்றும் உடல் சார்ந்த உணர்வுகளை ஆண் வெளிப்படுத்தவில்லை என்றாலும்,

பெண்களால் அதனை உணர்ந்து கொள்ள முடியும் என்பதைச் சங்க காலப் பெண் புலவர்கள் பாடல்கள் வழி கூறுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஆணின் உருவ வர்ணனை

விளையாடும் பருவத்தில் சிறுவனின் தலை முடி வறண்டு இருப்பதைக் கண்டு தாய் எண்ணெய் தடவி இடுப்பில் ஒரு வெள்ளைத் துணியை கட்டுவாளாம். வேல் கம்பினைக் கையில் பிடிக்கவும் அச்சிறுவன் அறிந்திருக்கிறான் (Puliyur kesigan, 2011) என்பதை,

“வேல்கைக் கொடுத்து, வெளிதுவிரித்து உடஇப்

பாறுமயிர்க் குடுமி எண்ணெய் நீவி”,

காளைப் பருவத் தலைவன் புதிதாகச் செய்த வேலுடனும் கரிய தாடியுடனும் இருந்ததாக தலைவனின் தோற்றம் குறித்து கயமனார் பாடலில் உள்ளது (Puliyur kesigan, 2010). இதனை,

“புதுவது புனைந்த சேயிலை வெள்வேல்

மதிஉடம் பட்ட மைஅணற் காளை”

என்று பாடியுள்ளார் (Puliyur kesigan, 2018). கயமனார் பெண் புலவர் என்பதை வாணி அறிவாளன், சங்க இலக்கியத் தேடல் என்ற நூலில் கூறியுள்ளார் (Vaani Arivaalan, 2009).

மேலும், பெருங்கோழி நாய்கன் மகள் நக்கண்ணையார், என் தலைவன் புல்லரிசி உணவு உண்டாலும் பருத்த தோள்களை உடையவன் என்று தலைவனின் உடல் அமைப்பை பற்றி,

“என்ஐ, புற்கை யுண்டும் பெருந்தோ என்னே”

என்று பாடியுள்ளார் (Puliyur kesigan, 2011).

காதல் வாழ்வில் ஆண்கள்

தலைவன், தலைவியிடம் காதல் ஏற்பட்டவுடன் தலைவியின் தோழியிடம் கண்ணியமாகத் தன் காதலை வெளிப்படுத்துவான். தோழி, தலைவி சிறு பெண் என்று கூறியும் என் பார்வைக்கு அவள் சிறு பெண் போல தெரியவில்லை என்பதையும் தோழியிடம் வெளிப்படையாகக் கூறும் தன்மைச் சிறப்பானதாக உள்ளது என்பதை,

“யான்தன் அறிவல் தான் அறி யலயே

யாங்குஆ குவள் கொல் தானே-

பெருமுது செல்வர் ஒருமடகளே?”

எனப் பொதுக்கயத்துக் கீரந்தையார் பாடலில் கூறியுள்ளார் (Puliyur kesigan, 2013).

தலைவனுக்கு தலைவியிடம் அன்பு மிகுந்து இருக்கும் போது அதனைப் புரிந்து கொள்ளாதத் தலைவியிடம் தலைவன் பணிந்து பேசுவான். இதனை,

“காமக்கடப்பினுட் பணிந்த கிளவி

காணுங்காலை கிழவோற்கு உரித்தே”

என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பா 1106-இல் எடுத்துரைக்கிறது (Subramanian, 2009). தலைவனுடைய காதலைத் தலைவி ஏற்றுக் கொள்ளாத போது பல முறைத் தலைவியிடம் பணிந்துப் பேசி தன் காதலைப் புரிய வைக்க பல முயற்சிகளைச் செய்வான் தலைவன் என்பதனைக் குறுந்தொகைப் பாடல் வரிகள் குறிப்பிடுகிறது (Puliyur kesigan, 2013).

“ஒரு நாள் வாரலன் இரு நாள் வாரலன்

பல் நாள் வந்து, பணிமொழி பயிற்றி, என்

நன்னர் நெஞ்சம் நெகிழ்த்த பின்றை,”

தலைவனின் காதல் வாழ்வில் அதாவது களவு வாழ்வில் தலைவியைச் சந்திப்பதற்காக விருந்தினருடன் ஒரு விருந்தினராகச் சென்று தலைவியைச் சந்திப்பதும் உண்டு (Puliyur kesigan, 2013). தவிர்க்க முடியாத சில காரணங்களால் விருந்தினராகச் செல்ல முடியாமல் இருக்கும் சமயங்களும் உண்டு என்பதை தலைவி - தோழி உரையாடல் மூலம் அறிந்து கொள்ளமுடியும். இதை (குறுந்.118 4-5),

“வருவீர் உளீரோ?” எனவும்,

வாரார்-தோழி! -நம் காதலோரே.”

என்று புலவர் குறிப்பிட்டுள்ளார் (Puliyur kesigan, 2013).

பிரிந்திருக்கும் நேரங்களில் பிரிவைத் தாங்க முடியாமல் தலைவி தலைவனிடம் இருந்து வருகின்ற ஒரு சொல்லை எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பதைக் குறுந்தொகைப் பாடல் எடுத்துரைக்கிறது (Puliyur kesigan, 2013). இதனை,

“நசை ஆகு பண்பின் ஒரு சொல்

இசையாதுகொல்லோ, காதலர் தமக்கே?”

எனப் பூங்கணுத்திரையார் என்ற பெண் புலவர் பாடியுள்ளார் (Puliyur kesigan, 2013).

தலைவன், தலைவியின் களவு வாழ்க்கை அறிந்த பின்னர் தலைவியின் தாய், தலைவியை வீட்டுக் காவலில் வைப்பதும் உண்டு. அப்போது காதல் தலைவியைக் காண வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தினால் கொடிய மிருகங்கள் இறைக்காகச் சண்டையிடும் மலைச்சோலை உள்ள வழியில் ஒரே ஒரு வேல் கம்பினை மட்டும் வைத்து கொண்டு தனியே வருவதற்கு அஞ்சாமலும் தன்னைப் பற்றி எண்ணாமலும் கொடிய பாதையைக் கடந்து வருவானாம். இவ்வாறாகத் தலைவனின் வீரத்தை அகநானூற்று பாடலில் நக்கண்ணையார் புகழ்கிறார் (Puliyur kesigan, 2010).

“வாள் வரி நடுங்கப் புகல்வந்து, ஆளி

உயர் நுதல் யானைப் புகர் முகத்து ஒற்றி,

வெண் கோடு புய்க்கும் தண் கமழ் சோலைப்

பெரு வரை அடுக்கத்து ஒரு வேல் ஏந்தி,

தனியன் வருதல் அவனும் அஞ்சான்”

தலைவியின் தந்தை செல்வந்தன் என்பதும், அவள் வீட்டில் மகிழ்ச்சியாக விளையாடியுள்ளாள் என்பதையும் பின்வரும் பாடல் வரிகள் உணர்த்துகிறது (Puliyur kesigan, 2018).

“செல்வ தந்தை இடனுடை வரைப்பின்

ஆடு பந்து உருட்டுநள் போல ஓடி”

என்கிறார் புலவர் கயமனார் (Puliyur kesigan, 2018). தலைவி வீட்டில் செல்லப்பிள்ளை என்பதனை அறிந்தவனாகத் தலைவன் இருப்பான். எனவே, அதைக் கருத்தில் கொண்டு செய்யும் செயல்கள் அனைத்தும் தலைவியின் மனதையும் உடலையும் பாதிக்காத வண்ணம் தலைவன் பார்த்து கொள்வான்.

தலைவியை சேர முடியாதச் சூழல் எழும் போது தலைவியை அடைவதற்காக மடலேற துணிகிறான் தலைவன். ஆனால் அவ்வாறு தான் செய்தால் தலைவிக்கு பழி வருமே என்று எண்ணி மடலேற நினைக்கும் செயலைக் கைவிடுவதைக் குறுந்தொகைப் பாடல்,

“மா என மடலொடு மறுகில் தோன்றித்

தெற்றெனத் தூற்றலும் பழியே”

என வரும் வரிகள் கூறுகிறது (Puliyur kesigan, 2013).

காதல் என்பது நேரம், காலம் பார்த்து வருவதில்லை என்றும், அவ்வாறு நேரம், காலம் பார்த்து வரும் காதல் பொய் என்பது ஆணின் எண்ணமாக இருந்துள்ளது என்பதை,

“காலையும், பகலும், கையறு மாலையும்,

ஊர் துஞ்சு யாமமும், விடியலும், என்று இப்

பொழுது இடை தெரியின், பொய்யே காமம்

என்று அள்ளூர் நன்முல்லையார் பாடலில் பதிவு செய்துள்ளார் (Puliyur kesigan, 2013). தொல்காப்பியரின் நூற்பா 1081ம் அள்ளூர் நன்முல்லையார் கருத்திற்கு வலுசேர்க்கிறது.

“மறைந்த ஒழுக்கத்து ஓரையும் நாளும்

துறந்த ஒழுக்கம் கிழவோற்கு இல்லை”

களவொழுக்கத்தின் கண், ஓரை, நாள் போன்றவற்றைப் பார்த்து, கூட்டத்தைத் துறக்கும் ஒழுக்கம் தலைவனுக்கு இல்லை (Puliyur kesigan, 2009).

தலைவனின் காதல் பசங்கலம் நீரைத் தாங்காது கரைதல் போல உள்ளமும் காதல் வெள்ளத்தைத் தாங்காததாயிற்று என்ற பொருளில்,

“பெயல் நீர்க்கு ஏற்ற பசங்கலம் போல

உள்ளம் தாங்கா வெள்ளம் நீந்தி,

அரிது அவாவுற்றனை-நெஞ்சே!”

என்று ஓளவையார் பாடலொன்றுள்ளது (Puliyur kesigan, 2013). இதேப் போல வெள்ளிவீதியாரின் தலைவனும் காதலை மிக அழகாக வெளிப்படுத்தி இருப்பார். கையில்லாத ஊமையன் வெயிலில் பாரையின் மீது உருகும் வெண்ணையைக் காணும் போது அதை எடுக்கவும் முடியாமல் அச்செய்தியை மற்றவரிடம் சொல்லவும் முடியாமல் எப்படி தவிப்பானோ, அது போல தானும் காதல் மிகுதியால் தவிப்பதாக வெள்ளிவீதியார்,

“ஞாயிறு காயும் வெவ் அறை மருங்கில்

கைஇல் ஊமன் கண்ணின் காக்கும்

வெண்ணெய் உணங்கல் போலப்”

எனக் குறுந்தொகையில் பதிவு செய்துள்ளார் (Puliyur kesigan, 2013).

பெண்ணின் காதலை உணராத ஆண்

பொதுவாக ஆண்கள்தான் பெண்கள் மீது காதல் கொண்டு தன் காதலைப் பெண்ணிடம் வெளிப்படுத்துவர். இங்கு எதிர்மாறாக நக்கண்ணையார், நற்கிள்ளியின் மீது காதல் கொள்கிறாள். ஆனால், பெண்மை நாணம் மற்றும் தாயின் மீது உள்ள பயம் ஆகியவற்றின் காரணமாகத் தலைவனிடம் அதை வெளிப்படுத்தவில்லை. ஆனாலும் நற்கிள்ளியின் ஒவ்வொரு நடவடிக்கைகளையும் செயல்களையும் அவரது பாடலில் மிக அழகாகப் பதிவு செய்துள்ளார். ஒரு பெண் இத்தனை நெருக்கமாக ஆணின் அனைத்து செயல்களையும் உற்று நோக்க முடியுமா? என்று நினைக்குமளவிற்கு இப்புவரின் அனைத்து பாடல்களும் அமைந்திருக்கும். ஒருதலை காதல் காரணமாக நக்கண்ணையாரின் பாடல் கைக்கிளையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. பெண் புலவர்களில் கைக்கிளைப் பற்றிப் பாடிய ஒரே புலவர் நக்கண்ணையார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தனை

நுணுக்கமாகத் தன்னை உற்று நோக்கிய பெண்ணைப் பற்றி அறியாதவராக நற்கிள்ளி இருந்திருப்பது மிகவும் வியப்பிற்குரியதாக இருக்கிறது என்றே சொல்லலாம்.

உடன்போக்கு வாழ்வில் ஆண்கள்

தலைவன் வேலை ஏந்தி நிற்கும் விடலைப் பருவத்தில் உடன்போக்கு சென்றுள்ளான் (Puliyur kesigan, 2010). இதனை, "தொலைவில் வெள்வேல் விடலையொடு, என் மகள்" என்ற வரிகள் உறுதிபடுத்துகிறது (Puliyur kesigan, 2013). உடன்போக்குச் செல்ல விடியற்காலை உகந்த நேரமாகத் தலைவனும் தலைவியும் கருதி சென்றுள்ளதை, "நாட் சுரம் உழந்த வாள் கேழ் ஏற்றையொடு" (புலியூர்க்கேசிகன், 2018) என்னும் நற்றிணைப் பாடல் (Puliyur kesigan, 2018) வரிகள் மூலம் அறியலாம். தன்னுடைய மகளை உடன்போக்கு அழைத்து சென்று விட்டான் என்ற காரணத்திற்காக மட்டும் தலைவனை, தலைவியின் தாய் 'அறநெறி இல்லாதவன்' என்று பழிக்கிறாள் (Puliyur kesigan, 2010) என்பதனை,

"நலம்புனைந்து எடுத்தென் பொலந்தொடிக் குறுமகள்

அறனி லாளனொடு இறந்தனள், இனி என,"

தலைவியின் தாய் கூறுகிறாள் (Puliyur kesigan, 2018).

உடன்போக்கு சென்ற பின்னர் தலைவன், தன் (தலைவியின் தாய்) வீட்டிற்கு தலைவியை அழைத்து வருவானா? என்பதை அறிய குறிசொல்பவளிடம் குறி கேட்கிறாள் தலைவியின் தாய். குறிசொல்பவள் மூலம் தலைவனின் மனநிலையை அறிந்து கொள்ள முடியும் எனச் சங்க கால மகளிர் நம்பிக்கைக் கொண்டுள்ளதை,

"கூறுகமாதோ, நின் கழங்கின் திட்பம்

மாறா வருபனி கலுழும் கங்குலில்,

ஆனாது துயரும் எம் கண் இனிது படிஇயர்,

எம் மனை முந்துறத் தருமோ?

தன் மனை உய்க்குமோ? யாது அவன் குறிப்பே?

கயமனரின் அகநானூற்று பாடல் வரிகள் மூலம் அறியமுடிகிறது (Puliyur kesigan, 2018).

கற்பு வாழ்வில் ஆண்கள்

கற்பு வாழ்வில் ஆண்களின் காமவேட்கை அதிகமாக இருக்கும் என்பதை, "இடை முலைக் கிடந்தும், நடுங்கல் ஆனீர்" என்ற தோழி கூற்றின் மூலமாகப் புலவர் கூறுகிறார். பொருளிட்டவோ அல்லது வேறு காரணத்திற்காகவோ வெளியே செல்லும் தலைவன் அங்குள்ள பெண்களிடம் பழகி சில நேரங்களில் அங்கேயே தங்கி விடுவதும் உண்டு. அதனை அக்கால சமூகம் பெரிய தவறாக எடுத்து கொள்வதில்லை. இதனைத் தவறு என்று ஆண்களைக் கண்டிப்பாரும் இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தலைவி மட்டுமே இதற்காக ஊடல் கொண்டு பின் ஏற்றுக்கொள்வாள் (Puliyur kesigan, 2013).

பிள்ளையிடம் பாசம் காட்டும் தந்தை

பரத்தையிடம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் தலைவன், தலைவி இருக்கும் தெரு வழியே செல்லும் போது விளையாடிக் கொண்டிருந்தத் தன் மகனைத் பாசத்தோடு தூக்கிக் கொள்கிறான். பரத்தையிடம் இருந்தாலும் தன்னுடைய மகனின் மேல் உள்ள பாசம் குறையாமல் இருக்கும் தன்மையை,

"தேர்நடை பயிற்றுந் தேமொழிப் புதல்வன்

பூநாறு செவ்வாய் சிதைத்த சாந்தமொடு

காமர் நெஞ்சம் துரப்ப, யாந்தன்"

என்னும் பாடல் வரிகள் மூலம் அறியமுடிகிறது (Puliyur kesigan, 2018).

இதே போல தலைவியின் சிறுவயதில் தன் வீட்டில் இருக்கும் போது பாலைக் குடிக்க அடம் பிடிக்கும் போது அவள் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு அவளுடைய தாய், எனக்காக ஒரு முடக்கு பால் உன் தந்தைக்காக ஒரு முடக்கு என ஏமாற்றி பால் ஊட்டுவாளாம் என்றச் செய்தியை,

"என் பாடு உண்டனை ஆயின், ஒரு கால்,

நுந்தை பாடும் உண் என்று ஊட்டி,

பிறந்ததற் கொண்டும் சிறந்தவை செய்து, யான்

நலம் புனைந்து எடுத்த என் பொலந்தொடிக் குறுமகள்"

கயமனார் அகநானூற்று பாடலில் அழகாக நயத்துடன் பிள்ளைப் பாசத்தைப் பற்றி கூறியுள்ளார் (Puliyur kesigan, 2010).

பெண்ணின் அனுமதிக்கு காத்திருக்கும் ஆண்

தலைவன் போகிறேன், போகிறேன் என்று பல முறைச் சொல்வான். ஆனால், போகமாட்டான். எனவே, தலைவன் போக மாட்டான் என்று நினைத்து தலைவி, மீண்டும் போகிறேன் எனக் கேட்கும் போது தலைவனிடம், 'நிலையாகச் செல்க' என்று கூறியதைக் கொண்டு தலைவன், தலைவி சம்மதம் தெரிவித்ததாகக் கருதி சென்று விடுகிறான். இதிலிருந்து துணைவியின் அனுமதி பெற்று ஆண்கள் வெளியே செல்ல விரும்பியுள்ளனர் என்பதை,

"சேறும், சேறும்' என்றலின் பண்டைத்தன்

மாயச் செலவாச் செத்து 'மருங்கு அற்று

மன்னிக் கழிக' என்றேனே, அன்னோ,"

என்ற நன்னாகையாரின் பாடல் மூலம் அறியமுடிகிறது (Puliyur kesigan, 2013).

ஆணின் பழக்க வழக்கம்

புணர்ச்சியின் போது தலைவன் மார்பில் சந்தனம் பூசும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்துள்ளனர். இதனை,

"சென்றிசின் வாழியோ, பனிக்கடு நாளே

இடைச்சுரத் தொழிலி உறைத்தென, மார்பின்

குறும் பொறிக் கொண்ட சாந்தமொடு"

என்னும் பாடல் வரிகளில் வெளிபடுத்துகிறார் ஓளவையார் (Puliyur kesigan, 2018).

பெண்களைப் போலவே ஆண்களும் அணிகலன்களை அணிந்துள்ளனர். நெடுமான் அஞ்சி நிறைய நுண்ணிய வேலைப்பாடுடைய அணிகலன்களை அணிந்தவன் என்பதை, 'கதிர்விடு நுண்புண் அம்பகட்டு மார்பின்' என்கிறார் (Puliyur kesigan, 2011). போருக்கு செல்லும் போது வீரர்கள் நொச்சிப்பூ மாலையைத் தன் கழுத்தில் அணிந்து கொண்டு போருக்குச் சென்று உள்ளனர் என்பதனை, 'கருங்குரல் நொச்சிக் கண்ணார் குருஉத்தழை,' (Puliyur kesigan, 2011). போருக்குச் சென்ற வீரர்கள் புண்பட்டு இருக்கும் போது அவர்களுக்கான வீடுகளில் வேப்பிலையைச் செருகுவதும், காஞ்சிப் பண்ணைப் பாடுவதும்,

ஐயவி புகைப்பதும், போரில் காயமடைந்தவர்களின் புண்களை ஆற்றுவதற்காக நடைபெறும் செயல்களாகும். இதனை,

“வேம்புசினை ஒடிப்பவும், காஞ்சி பாடவும்,

நெய்யுடைக் கையர் ஐயவி புகைப்பவும்,

எல்லா மனையும் கல்லென் றவ்வே

வெந்துஉடன்று எறிவான் கொல்லோ?

நெடிதுவந் தன்றால் நெடுந்தகை தேரே?”

என வெள்ளைமாளர் புறநானூற்று பாடலில் பதிவு செய்துள்ளார் (Puliyur kesigan, 2011).

இறந்த வீரர்களுக்குக் கல்நட்டு வழிபாடு செய்யும் வழக்கத்தையும் பண்டைய தமிழர் கொண்டிருந்தனர் என்பதனை, “நடுகல் பீலி சூட்டி, நார்அரி, சிறுகலத்து உகுப்பவும் கொள்வன் கொல்லோ-“ என்ற பாடலில் புலவர் பாடியுள்ளார் (Puliyur kesigan, 2011). ஏழடி பின் சென்று வழி அனுப்புதல் என்ற சிறந்த பண்பை அனைவரும் அறியும் படி செய்தவர் கரிகால் வளவன் என்பதனை,

“காலி னேழடிப் பின்சென்று கோலின்,

தாறுகளைந் தேறென் றேற்றி வீறுபெறு”

என்ற முடத்தாமக்கண்ணியாரின் பொருநராற்றுப்படை வரிகள் பதிவுச் செய்துள்ளது (Mooventhan, 2016).

ஆணின் கடமை

மகனுக்கு நற்பண்புகளைச் சொல்லித் தருவது தந்தையின் கடமை எனவும், அவன் பகைவருடன் போர் புரிய தேவையான வேல் பயிற்சியை கொடுப்பது கொல்லனின் கடமை எனவும், நல்ல ஒழுக்கத்தை கற்றுக் கொடுப்பது அரசனின் கடமை எனவும், போர்க்களத்தில் பகைவர்களின் யானைகளைக் கொன்று வெற்றி பெறுவது ஆணின் கடமை எனவும், பொன்முடியார் ஆணின் கடமைகளைப் பற்றி,

“சான்றோன் ஆக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே

வேல் வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே

நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே,

ஒளிறு வாள் அருஞ் சமம் முருக்கி,

களிறு எறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே.”

எனப் புறநானூற்று பாடலில் வரிசைப்படுத்துகிறார் புலவர் (Puliyur kesigan, 2011).

மேலும், எங்கு ஆடவர்கள் நல்லவர்களாக இருக்கிறார்களோ அந்த நிலம் வாழ்வதற்குரிய நல்ல இடமாக இருக்கும் என்பதனை ஒளவையார்,

‘எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர்,

அவ்வழி நல்லை வாழியா நிலனே!

என்னும் பாடல் மூலம் வெளிப்படையாகக் கூறுகிறார் (Puliyur kesigan, 2011). இந்தப் பாடலின் மூலம் ஆண் எத்தகைய கடமை உணர்வுடன் இருக்க வேண்டும் என்பதும், ஒரு நாடு சிறப்பாக அமைவதற்கு ஆணின் பங்கு எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதும் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஆண்களுக்கு மகிழ்ச்சி தரும் செயல்கள்

சேரமான் பாலைப் பாடிய பெருங்கடுங்கோவை புகழ்ந்து பாடிய பாணனுக்கும் பாடினிக்கும் வெள்ளி நாரினைக் கொண்டு பொன்னால் செய்யப்பட்ட தாமரைப் பூவினை மாலையாகக் கட்டி அதனைப் பரிசாக அளித்து மகிழ்ந்துள்ளான் என்பதை,

“இழை பெற்ற பாடினிக்குக் -----

ஒளஅழல் புரிந்த தாமரை வெள்ளி நாரால் பூப்பெற் றிசினே”

என்று பேய்மகள் இளவெயினி புறப்பாடலில் பாடியுள்ளார் (Puliyur kesigan, 2011).

கிடைப்பதற்கு அரிதான நெல்லிக்கனியைத் தான் உண்ணாமல் நெடுமானஞ்சி, தோழியான ஒளவையாருக்கு கொடுத்து மகிழ்ந்துள்ளார். இதனை, ‘சிறியிலை நெல்லித் தீங்கினி குறியாது, ஆதல் நின்னகத்து அடக்கி, என்னும் பாடல் மூலம் அறியலாம் (Puliyur kesigan, 2011). வேந்தன் கடமையை முடித்த பிறகு தலைவியைக் காண தேரில் ஏறி அமர்கிறான் (Puliyur kesigan, 2011). தேர்பாகன் விரைந்து வந்து வீடு சேர்த்தமையால் மகிழ்ச்சி அடைகிறான் தலைவன். இதனை, “இழிமின் என்ற நின் மொழி மருண்டிசினே” என்று அகநானூற்று பாடலில் தலைவனின் மகிழ்ச்சியாகப் புலவர் ஒக்கூர் மாசாத்தியார் பாடியுள்ளார் (Puliyur kesigan, 2010). இதே போல வினை முடிந்து வீடு திரும்பும் மற்றொரு தலைவன் தன்னை மட்டும் எண்ணாமல் தன்னை அழைத்து செல்லும் தேர்பாகனும் அவன் துணைவியுடன் மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணம் கொண்டு தேரை விரைந்து செலுத்துக என்று சொல்வதும் அவ்வாறு செல்லும் போது குதிரைக்கு இளைக்காமல் பக்குவமாக ஓட்டுக என்று சொல்வதும் பொதுமையில் புல்லாளங்கண்ணியாரால் படைக்கப்பட்ட தலைவனிடம் காண முடிகிறது. வீடு திரும்பும் மகிழ்ச்சியில் இருந்தாலும் இப்புலவர் பயணத்திற்கு உதவிய தேர்ப்பாகன் மீதும், விலங்கான குதிரையின் மீதும் அக்கறை செலுத்துவதை,

“ஓடுபரி மெலியாக் கொய்சுவற் புரவித்

தாள் தாழ் தார் மணி தயங்குபு இயம்ப

ஊர்மதி வலவ! தேரே சீர் மிகுபு”

என்ற அகப்பாடலில் காணமுடிகிறது (Puliyur kesigan, 2018).

போருக்குச் சென்றக் கணவன் விழுப்புண் பட்டு திரும்பியுள்ளான். போரினால் இறக்கும் தருவாயை அடைந்த போதிலும் வீரன் தன்னுடைய வீட்டிற்கு வந்து மனைவியுடன் இருக்கும் நிலையைப் பற்றி, “என்னை மார்பிற் புண்ணும் வெய்ய” என்ற ஒளவையாரின் பாடல் குறிப்பிடத்தக்கது எனலாம். இறக்கும் தருவாயில் இருந்தாலும் தன் துணைவியுடன் இருக்க விரும்பி வீடு திரும்பிய கணவனை இங்கு காண முடிகிறது (Puliyur kesigan, 2011).

ஆண்கள் வருந்தும் காலங்கள்

தலைவன் பொருளிட்டச் செல்லும் சமயங்களில் தான் தலைவியை நினைத்து வருந்துவதாக ஒளவையார் பாடலில் இருப்பதை,

“உள்ளினென் அல்லனோ யானே? உள்ளி,

நினைத்தனென் அல்லனோ பெரிதே? நினைத்து”

எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார் (Puliyur kesigan, 2013).

தலைவியிடம் வருவதாகக் கூறிய கார்காலம் வந்துவிட்டது. உழவர் நடவை முடித்து உழத் தொடங்கிவிட்டனர். நான் வரும் வரை எனக்காகக் காத்திருக்கும் தலைவி இந்த பிரிவை எப்படி தாங்குவனோ எனத் தலைவன் வருந்துவதாகப் புலவர் குன்றியனார், “நல்தோள் நெகிழ, வருந்தினள் கொல்லோ” என்ற அகப்பாடலில் பாடியுள்ளார் (Puliyur kesigan, 2010). போரில் புறப்புண்பட்டால் அதற்கு

ஆண்கள் மிகவும் வருந்துவர். போரின் போது கரிகாலன், பெருஞ்சேரலாதனின் நெஞ்சை நோக்கி விட்ட அம்பானது முதுகிலும் காயத்தை ஏற்படுத்தியது. அதனைப் புறப்புண் என்று வருந்தி பெருஞ்சேரலாதன் வடக்கிருந்து தன் உயிரையே விட்டான் என்பதனை, “புறப் புண் நாணி, வடக்கிருந்தோனே?” (புலியூர்க்கேசிகன், 2010) எனும் புறநானூற்று பாடல் (புறம்.66 8) மூலம் புலவர் கூறுகிறார் (Puliyur kesigan, 2011).

ஆண்களிடம் கோபம் கொள்பவர்கள்

வரைவிற்கு எந்த முயற்சியும் செய்யாமலிருக்கும் தலைவனிடம், தலைவி கோபம் கொண்டு தன்னைக் காண வந்த போது தலைவனைக் காணாமல் திருப்பி அனுப்பவும் செய்கிறாள். இதனை,

“தெண் கடல் அடை கரைத் தெளிர்மணி ஒலிப்ப,

காண வந்து, நாணப் பெயரும்,”

என்ற பாடல் வரிகள் எடுத்துரைக்கிறது (Puliyur kesigan, 2010).

களவு வாழ்க்கையில் தலைவியின் நம்பிக்கையைப் பெற தலைவன் சில உறுதி மொழிகளையும் தலைவியிடம் கொடுப்பது உண்டு. உறுதிமொழிகளைக் காப்பாற்றாதப் போது தலைவனிடம் தலைவி கோபம் கொள்வாள். தலைவன் பரத்தையிடம் சென்று வந்ததால் ஊடல் கொண்டுள்ள தலைவியைத் தணிப்பதற்காகத் தலைவன், நாம் எப்படி எல்லாம் சிரித்து பேசினோம் என்று கூறிய போது உன்னுடன் பேசிய பற்கள் உடையட்டும் என்று தலைவனிடம் உள்ள கோபத்தைத் தன்னைத் தண்டித்து கொள்வதன் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறாள் தலைவி (Puliyur kesigan, 2013). இதை,

“சுரம் செல் யானைக் கல் உறு கோட்டின்

தெற்றென இறீஇயரோ-ஐய! மற்று யாம்

நும்மொடு நக்க வால் வெள் எயிறே.”

(Puliyur kesigan, 2013)

தன் மகளை உடன்போக்கு அழைத்துச் சென்றதற்காகத் தலைவியின் தாய், தலைவன் மீது கோபம் கொண்டு ‘அறனில்லாதவன்’ என்று பழிக்கவும் செய்கிறாள் என்பதனை,

“நலம் புனைந்து எடுத்த என் பொலந்தொடிக் குறுமகள்

அறனிலாளனொடு இறந்தனள், இனி” என,”

என்ற பாடல் வரிகள் மூலம் அறியலாம் (Puliyur kesigan, 2018).

ஆணின் கோபம் வெளிப்படும் தருணங்கள்

போரில் பகைவரைத் தாக்கி அழிக்கும் போது ஆணின் கோபம் மிக அதிகமாக இருக்குமாம். அதாவது வரி புலியைத் தாக்கிய ஆண் யானையின் கோபம் போல பகைவரைத் தாக்கிய நெடுமான் அஞ்சியின் கோபம் இருந்ததாக ஒளவையார் பாடியுள்ளார். இதனை,

“வரி வயம் பொருத வயக்களிறு போல,

இன்னும் மாறாது சினனே அன்னோ” என்கிறார் (Puliyur kesigan, 2011).

தலைவனின் நகைச்சுவை உணர்வு

பரத்தையுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் தலைவன் தெருவில் விளையாடி கொண்டிருந்த தன் மகனைத் தூக்கிக் கொண்டு தலைவியின் வீட்டு நுழைவு வாயிலில் செல்லும் போது தலைவி தலைவனைப் பார்த்து ‘யாரையோ நீ’ என்று கேட்டது, தலைவனுக்கு நகைப்பாக இருந்ததாகத் தன் தோழனிடம் சொல்லி சிரிக்கிறான். இதனை,

“நகுகம் வாராய் பாணா -----”

யாரையோ?” என்று இகந்து நின்றதுவே!

என்னும் பாடல் (நற்.250) எடுத்துரைக்கிறது (Puliyur kesigan, 2018).

ஆண்கள் அச்சப்படும் தருணங்கள்

தலைவியைக் காண செல்லும் வழியில் பாறை மீது வேங்கை மலர்கள் படிந்திருப்பது புலிக்குட்டிகள் போலக் காட்சியளிக்குமாம். எனவே, தலைவன் அதனைக் கண்டு புலிகள் அவ்விடத்தில் இருக்கும் எனப் பயந்து தன்னைச் சந்திக்க வர தாமதமாகும் என்று தலைவி எண்ணியதை,

“கருங்கால் வேங்கை வீ உகு துறுகல்

இரும் புலிக் குருளையின் தோன்றும் காட்டிடை”

என்று புலவர் நெடுவேண்ணிலவியார் பாடலில் கூறியுள்ளார் (Puliyur kesigan, 2013).

மேலும், களவு வாழ்வின் போது தலைவன் இரவில் ஊராரின் அலருக்கு பயந்து திருட்டுத்தனமாக அவன் குதிரையின் ஓசை கேட்காதப் படி மெதுவாக ஓட்டி வருவான் என்பதை, “இர வந்தன்றால் தின்ன தேர் கரவாது” எனும் அகப்பாடலில் குமிழிஞாழலார் நப்பசலையார் பதிவு செய்துள்ளார் (Puliyur kesigan, 2010).

ஆண்களின் பலவீனத்திற்கானக் காரணம்

ஆண்கள் தமக்கு உரிமையுடைய அன்பிற்குரியவர்களைப் (தலைவியைப்) பிரிந்து வாழும் போது அன்பின் மிகுதி காரணமாக மனஉளைச்சலுக்கு ஆளாகிறார்கள். அச்சமயங்களில் அவனை அதிலிருந்து மீட்பதற்காக ஒரு நல்ல தோழன் தேவைப்படுகிறான். தோழனால் மட்டுமே இயல்பாகத் தலைவனின் உணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். அத்தகைய தோழன் சங்க காலத்தில் ஆண்கள் வாழ்வில் மிக குறைவாகவே இருந்துள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பரத்தையிடம் சென்ற தலைவன் தலைவியிடம் மீண்டு வரும் போது தலைவியைச் சமாதானம் செய்யவே தலைவனின் தோழன் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளான். பரத்தையிடம் சென்ற போதும், தலைவன் களவுக் காலத்தில் தலைவியை விட்டு சில காலம் பிரிந்து இருக்கும் போதும், உடன்போக்கு செல்லும் போதும் தோழன் எவ்வித கருத்தும் கூறுவதாகப் பாடல்கள் இல்லை. மனதுக்கு ஆறுதல் தரும் சொற்களை எடுத்து கூற யாருமில்லாததால் ஆண்கள் அவர்களின் மனப்போராட்டத்திலிருந்து வெளியே வர சிரமப்படுகிறார்கள். இது போன்ற சமயங்களில் ஆண்கள் மனதளவில் பலவீனமாக உணர்கிறார்கள் எனலாம்.

ஆண்களின் பயண வாகனம்

தலைவன் பயணம் மேற்கொள்ளும் போது குதிரைப் பூட்டிய தேரைத் தன் வாகனமாகப் பயன்படுத்தியுள்ளான். தலைவனுடைய தேர் ஓசை என்பது பசுவின் கழுத்தில் கட்டப்படும் மணியின் ஓசையைப் போல இருந்துள்ளதை,

“எல் ஊர்ச் சேர்தரும் ஏறுடை இனத்துப்

புல் ஆர் நல் ஆன் பூண் மணிகொல்லோ?”

என்ற ஒக்கூர் மாசத்தியாரின் பாடலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (Puliyur kesigan, 2013).

களவு காலத்தின் போது குதிரையை மெதுவாகவும் கற்பு வாழ்வின் போது குதிரையை வேகமாகவும் தலைவன் ஓட்டியுள்ளான் என்பதைக் குமிழிஞாழலார் நப்பசலையார் என்ற புலவர் அவருடைய அகப்பாடலில் (அகம்.160) பாடியுள்ளார்.

ஆண்களின் பொழுதுபோக்கு

ஆண்களின் பொழுதுபோக்காகத் துணங்கைக் கூத்து மற்றும் நீர் துறையில் விளையாடுதல் ஆகிய விளையாட்டுக்கள் இருந்துள்ளதை காக்கைப்பாடினியார் மற்றும் ஒளவையார் பாடல் மூலம் அறியமுடிகிறது. இவ்விரு விளையாட்டுக்களையும் ஆண் தன் மனைவியுடன் விளையாடாமல் வேறொரு பெண்ணுடன் அதாவது சேரலாதன் மகளிரோடு துணங்கைக் கூத்தும், குறுந்தொகைத் தலைவன் பரத்தையோடு நீர்த்துறையிலும் விளையாடியுள்ளனர் என்பதைப் பின்வரும் பாடல்கள் மூலம் அறியலாம்.

சேரலாதன் மகளிரோடு துணங்கைக் கூத்து ஆடுவது கண்டு அவன் மனைவி ஊடல் கொண்டால் என்று பதிற்றுப்பத்தில் காக்கைப்பாடினியார் (Puliyur kesigan, 2005),

“முழாஇமிழ் துணங்கைக்குத் தழுஉப்புணை யாகச்

சிலைப்புவல் ஏற்றின் தலைக்கை தந்துநீ”

என்று பாடியுள்ளார் (Puliyur kesigan, 2005).

தலைவனுடன் நீர்த்துறையில் விளையாடுவதற்கு செல்வோம் என்று பரத்தைக் கூறுவதாகக் குறுந்தொகையில் ஒளவையார்,

“பெரும் புனல் வந்த இருந்துறை விரும்பி

யாம் அஃது அயர்கம் சேறும்,”

எனும் பாடல் வரிகள் மூலம் கூறியுள்ளார் (Puliyur kesigan, 2013).

ஆணின் வீரம்

ஒரு நாளில் எட்டு தேர்களைச் செய்யும் தச்சன் ஒரு நாள் முழுவதும் ஒரு தேரின் காலைச் செய்தால் எவ்வளவு வலிமையாக இருக்குமோ அத்தகைய வலிமை மிகுந்தவன் அஞ்சி என்று ஒளவையார் அஞ்சியின் வீரத்தைப் பற்றிப் புகழ்ந்து கூறுவதை,

“எண்தேர் செய்யும் தச்சன்

திங்கள் வலித்த கால்அன் னோனே!”

என்ற பாடல் வரிகள் எடுத்துரைக்கிறது (Puliyur kesigan, 2011).

போரின் போது ஒரு வீட்டில் மட்டும் போருக்கு சென்ற ஆண் மகன் இன்னும் திரும்பி வரவில்லை. அவனுடைய தாய் தன் மகனின் வீரத்தின் மீது தீராத நம்பிக்கைக் கொண்டு பகைவனைக் கொன்று விட்டுதான் தன் மகன் வீடு திரும்புவான் போலும் என்று காத்திருப்பாளாம் என்பதனை, ‘நெடிதுவந் தன்றால் நெடுந்தகை தேரே?’ என்னும் வரி கூறுகிறது (Puliyur kesigan, 2011).

தலைவியைப் பெண் கேட்டு வரும் போது தலைவன், அனைவரும் பார்க்கும் படியும், குதிரையின் சத்தத்தை அனைவரும் கேட்குமாறும் ஊரார் அனைவரும் காணத் தன் தோழர்களோடு தைரியமாகத் தலைவி வீட்டிற்கு வருவானாம். சங்க காலத்தில் தந்தை தன் மகளை, யானையை வென்றவனுக்கு திருமணம் செய்து கொடுத்துள்ளனர் என்பதை,

“இரும்பனை அன்ன பெருங்கை யானை

கரந்தையஞ் செறுவின் பெயர்க்கும்

பெருந்தகை மன்னர்க்கு வரைந்திருந் தனனே”.

என்னும் அள்ளூர் நன்முல்லையார் பாடல் எடுத்துரைக்கிறது (Puliyur kesigan, 2011). எனவே ஆண்களுக்கு வீரம் மற்றும் தைரியம் என்பது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் கருதப்பட்டுள்ளமையை அறியமுடிகிறது.

சிறுவனாக இருக்கும் போதே ஆண் என்பவன் வீரம் உடையவனாக தான் இருப்பான் என்ற நம்பிக்கையில் அவளது தாய் அவனைப் போர்க்களத்துக்கு அனுப்பவும் அஞ்சாமல் விளையாடிக் கொண்டிருந்த தன்னுடைய மகனை அழைத்து எண்ணெய் தடவி தலை வாரி வேல் கம்பினைக் கையில் கொடுத்து போர்க்களம் செல்லும் வழியைக் காண்பித்து போருக்கு அனுப்பும் போது அதற்கு அச்சிறுவனும் எந்த வித கருத்தும் கூறாமல் போருக்குச் செல்வதை,

“பாறுமயிர்க் குடுமி எண்ணெய் நீவி,

ஒருமகன் அல்லது இல்லொள்,

‘செருமுக நோக்கிச் செல்க’ என விடுமே!”

என்னும் வரிகள் கூறுகிறது. தன் வீட்டில் உள்ள ஆண்களைப் பிறந்ததிலிருந்தே பார்த்த அச்சிறுவனுக்கு இது பெரிதாகத் தெரிய வாய்ப்பில்லை. இதனைப் பார்க்கும் மற்றவர்களுக்குத் தான் இச்செயல் வியப்பாக உள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது (Puliyur kesigan, 2011).

தன்னுடைய மகன் வீரம் நிறைந்ததாக உள்ளமையால் அவனைச் சுமந்த வயிற்றைக் பெருமையாகத் தாய் காட்டுவதை,

“புலி சேர்ந்து போகிய கல் அளை போல,

ஈன்ற வயிறோ இதுவே

தோன்றுவன் மாதோ, போர்க்களத்தானே!”

என்ற புறநானூற்று பாடலில் காவற்பெண்டு பாடியுள்ளார் (Puliyur kesigan, 2011).

பிரிவின் வலியைக் கூறும் ஆண்

காமஞ்சேர்குளத்தார் மற்றும் அள்ளூர் நன்முல்லையார் ஆகிய இருவரும் ‘நோம் என் நெஞ்சே’ என்ற தொடரைப் பெண் கூற்றாகப் பதிவு செய்யும் போது, காழார்க்கீரன் எயிற்றியார் மட்டும் ஆணின் குரலில் தலைவியைப் பிரிந்திருக்கும் வலியைத் தலைவன் கூறுவதாக, “நோகோ யானே நோம் என் நெஞ்சே” என்ற தொடரைப் பயன் படுத்தியுள்ளார் (Puliyur kesigan, 2018).

தலைவியின் தந்தை மற்றும் அண்ணன் பற்றிய கருத்து

தலைவரின் தந்தை நெய் பூசிய வேல் கொண்ட செல்வந்தன், பெரிய வீடு அவருடையது என்று தலைவியின் தந்தைப் பற்றிய செல்வாக்கை,

“செல்வத் தந்தை இடனுடை வரைப்பின்

ஆடு பந்து உருட்டுநள் போல ---

பஞ்சி மெல்லடி நடைபயிற் றும்மே”

என்ற கயமனாரின் பாடல் வரிகள் கூறுகிறது (Puliyur kesigan, 2018).

உடன்போக்கு செல்ல நினைக்கும் சமயத்தில் தயங்கி நிற்கும் தலைவியிடம், தோழி உன் அண்ணன் புலி போன்ற தன் செம்மாப்பை எண்ணி பொறுத்துக் கொள்வான் என்று அண்ணனின் குணத்தைப் பற்றி,

“அன்னை அல்லல் தாங்கி, நின் ஐயர்

புலி மருள் செம்மல் நோக்கி,”

எனக் கயமனார் பாடலில் எடுத்துக் கூறுகிறார் (Puliyur kesigan, 2018).

பெண் புலவர் பாடலில் பதிவாகியுள்ள ஆண் தொழிலாளர்கள்

பெண் புலவர் பாடலில் கொல்லன், நாழிகைக் கணக்கர், தச்சன், தேரோட்டி, மன்னனின் கோட்டையைக் பாதுகாக்கும் காவல் காப்போர், உப்பு வணிகர் ஆகிய ஆண் தொழிலாளர்களைப் பற்றிப் பாடியுள்ளனர். இத்தொழிலாளர்கள் பெண் புலவர் பாடல்களில் பதிவாகியுள்ள விதத்தைப் பற்றி இனி பார்க்கலாம்.

ஏழு ஊர்களுக்கு வேலைச் செய்யும் கொல்லன் ஓய்வில்லாமல் இருப்பான் என்பதை,

“தமியர் ஆக இனியர் கொல்லோ?

ஏழு ஊர்ப் பொது வினைக்கு ஓர் ஊர் யாத்த

உலை வாங்கு மிதி தோல் போலத்”

என்று கச்சிப்பேட்டு நன்னாகையார் பாடியுள்ளார் (Puliyur kesigan, 2013).

நாழிகைக் கணக்கர்கள் இரவில் தூங்காமல் நாளினைக் கணக்கிட்டு உள்ளனர் என்ற செய்தியை,

“துஞ்சா வாழி-தோழி! -காவலர்

கணக்கு ஆய் வகையின் வருந்தி, என்

நெஞ்சு புண் உற்ற விழுமத்தானே”

குறுந்தொகைப் பாடலின் மூலம் அறியமுடிகிறது (Puliyur kesigan, 2013).

அஞ்சியின் வீரத்தை உவமைபடுத்துவதற்காக ஒளவையார் தச்சனின் வேலைப்பாட்டு திறனைப் பற்றி,

“எண் தேர் செய்யும் தச்சன்

திங்கள் வலித்த கால் அன்னோனே.”

எனும் புறநானூற்று பாடலில் பாடியுள்ளார் (Puliyur kesigan, 2011).

தலைவியிடம் வருவதாகச் கூறிச்சென்ற பருவம் வந்து விட்டது. எனவே தலைவன், தேரோட்டியிடம் குதிரையை விரைந்து ஓட்டுமாறு வேண்டுவதை ஒளவையார் பாடல் (நற்.371) பதிவு செய்துள்ளது. இதே போன்று மற்றோருப் பாடலில் தலைவன் வேந்தன் கொடுத்த கடமையை முடித்துவிட்டு தேரில் ஏறி அமர்ந்த பிறகு தேரோட்டி வேகமாகத் தேரை ஓட்டி வீடு வந்து விட்டது இறங்குங்கள் என்று தலைவனிடம் சொல்கிறான். இதனைக் கேட்டு வியப்படைந்த தலைவன் மகிழ்ச்சியில் அவனை மாற்போடு மாற்பாகத் தழுவிக்கொள்கிறான். இதை,

“இழிமின் என்ற நின் மொழி மருண்டிசினே”

“வரை மருள் மார்பின் அளிப்பனன் முயங்கி,

மனைக் கொண்டு புக்கனன், நெடுந் தகை”

என்ற அகநானூற்றின் பாடல் வரிகள் மூலம் அறியலாம். தேரோட்டி தனது பணியைச் சிறப்பாகவும் செம்மையாகவும் செய்தமைக்காகத் தலைவன் தேரோட்டியைப் பாராட்டுகிறான் (Puliyur kesigan, 2010).

மன்னனின் கோட்டையைக் காவல் காப்பவரின் விளக்கொளி இரவில் அகழியில் படும் போது முதலை இறை போன்று இருந்ததாம். இதனை,

“யாமம் கொள்பவர் சுடர் நிழல் கதூஉம்

கடு முரண் முதலைய நெடு நீர் இலஞ்சி,

எனும் புறநானூற்று பாடல் வரிகள் குறிப்பிடுகிறது. காவல் காப்போன் இரவெல்லாம் உறங்காமல் மன்னனின் கோட்டையைப் பாதுகாத்துள்ளான் என்பதை அறியமுடிகிறது (Puliyur kesigan, 2011).

உணவுப் பொருள்களுள் மிகச் சிறந்தது உப்பு. உப்பு வணிகர் 'உமணர்' என அழைக்கப்பட்டனர். உப்பு வணிகர் பலர் ஒன்று கூடி செல்வர் என்பதை,

“உமணர் வெருஉம் துறையன் னன்னே”

என்ற புறநானூற்று பாடல் மூலம் அறியமுடிகிறது (Puliyur kesigan, 2011). நக்கண்ணையார் போர்வைக்கோப் பெருநற்கிள்ளியின் வீரத்திற்கு உமணரின் செயலை ஒப்புமையாகக் கூறுகிறார். இதே போல ஒளவையாரும் உப்பு வணிகர்கள் தம் வண்டியில் அதிகமான பண்டங்களை ஏற்றி மேடு பள்ளமான இடங்களில் பயணித்துள்ளனர் என்பதை,

“அவல் இழியினும், மிசை ஏறினும்,

அவணது அறியுநர் யார்? என, உமணர்”

எனும் புறநானூற்று பாடலொன்றில் பதிவு செய்துள்ளார். உப்பு வணிகர்களைப் பற்றி மூன்று பாடல்களில் பெண் புலவர்கள் பாடியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது (Puliyur kesigan, 2011).

ஆண் உயிரினங்கள் மூலம் அறியப்படும் செய்திகள்

பெண் புலவர் பாடலில் ஆண் புலி, ஆண் யானை, ஆண் ஆமை, காளை மாடு, எருது, ஆண் மான், ஆண் குரங்கு, ஆண் நண்டு மற்றும் ஆண் குருகு பறவை ஆகிய உயிரினங்கள் பற்றிப் பாடியுள்ளனர்.

யானையினால் புண்பட்ட ஆண்புலியானது தன் குகைக்குள் இருந்தது. அதனைப் பெண் புலி வெளியே நின்று பாதுகாத்ததாம். இதை,

“வெண் கோட்டு யானை பொருத புண்கூர்ந்து,

பைங்கண் வல்லியம் கல்லளைச் செறிய,

முருக்கரும்பு அன்ன வள்ளுகிர் வயப்பிணவு”

குடும்பம் என்று வரும் போது ஆண் பெண் இருவரும் இணைந்து செயல் பட வேண்டும் என்பதை இப்பாடல் உணர்த்துகிறது (Puliyur kesigan, 2010). காட்டில் கொடிய மிருகத்திடமிருந்து துணைவியையும், குட்டியையும் பாதுகாக்க ஆண்புலியானது தன் உயிரை விடவும் தயங்குவது இல்லை என்பதை,

“பெருங் களிற்று உழுவை அட்டென இரும் பிடி

உயங்கு பிணி வருத்தமொடு இயங்கல் செல்லாது

நெய்தல் பாசடை புரையும் அம் செவிப்

பைதல் அம் குழவி தழீஇ ஒய்யென

அரும் புண் உறுநரின் வருந்தி வைகும்”

என்ற பாடல் வரிகள் குறிப்பிட்டுள்ளது புலவர் (Ramaiya Pillai, 2015). கருவுற்ற பெண் யானையை, ஆண் யானை வேற்று நாட்டிற்கு பாதுகாப்பு கருதி அழைத்துச் சென்றதை,

“நாறுஉயிர் மடப்பிடி தழீஇ, வேறு நாட்டு

விழவுப்படர் மள்ளரின் முழுவெட்டுத்து உயரி,”

என்று கயமனார் பாடலில் உள்ளது. ஆண், தன்னுடைய கருவைச் சுமக்கும் பெண்ணை மகப்பேறு சமயங்களில் அதிக அக்கறையுடன் பாதுகாப்பான் என்பதனை அறியலாம் புலவர் (Puliyur

kesigan, 2010). கருவுற்றிருக்கும் போதே ஆண் யானை, பெண் யானையின் மீது இத்தனைப் பாதுகாப்புடனும் அக்கறையுடனும் இருக்கும் போது அக்கரு குழந்தையாக வெளிவந்த பிறகும் அதே அக்கறையைக் காட்டியிருக்கிறது. கழுத்தில் மணி கட்டிய பசுவினம் ஆணைத் தேடிக் குரல் கொடுக்கும். அவற்றை மேய்க்கும் கோவலர் அவை நீர் பருகுவதற்காக மண்ணைத் தோண்டி நிலத்தை உடைத்து ஊறும் கலங்கல் நீரை அவற்றிற்கு ஊட்டுவர். பின்னர் அந்தக் கூவலில் உள்ள நீரை முதலில் யானைக்கன்று, அடுத்து பெண் யானை, கடைசியில் ஆண் யானை என்று முறை வைத்துக் கொண்டு தடவி உண்ணுவதை,

“படுமணி இனநிரை உணீஇய கோவலர்

விடுநிலம் உடைத்த கலுழ்கண் கூவல்

கன்றுடை மடப்பிடி களிறொடு தடவரும்

புன்றலை மன்றத்து அங்குடிச் சீறார்”

என்ற அகநானூற்று பாடலில் காணலாம் புலவர் (Puliyur kesigan, 2010).

யானையைப் போல ஆண் ஆமைகளும் கருவுற்றிருக்கும் காலத்தில் பாதுகாப்பு பணியை மேற்கொண்டு இருந்ததை,

“குப்பை வெண் மணற் பக்கம் சேர்த்தி,

நிறைச் சூல் யாமை மறைத்து ஈன்று, புதைத்த

கோட்டு வட்டு உருவின் புலவு நாறு முட்டை

பார்ப்பு இடன் ஆகும் அளவை, பகுவாய்க்

கணவன் ஓம்பும் கானல்அம் சேர்ப்பன்”

எனும் பாடல் எடுத்துரைக்கிறது புலவர் (Puliyur kesigan, 2010). பெண் ஆமை நெய்தல் நில மணலில் முட்டையிட்டு அதனை மூடிவிட்டு சென்றுவிடும். குஞ்சுகள் வெளிவரும் வரை ஆண் ஆமைகள் அதனைப் பாதுகாக்குமாம். இதன் மூலம் பாதுகாப்பு, உணவு ஆகியவற்றில் குழந்தை மற்றும் பெண்ணுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கும் ஆணின் பண்பு வெளிப்படுகிறது.

உழவர்கள் உழவு செய்வதற்காக அஞ்சாத காளையைப் பயன்படுத்தி உள்ளனர் என்று கூறுவதில் மூலம் காளை மாட்டின் வீரம் பற்றி, “கணையோர் அஞ்சாக் கடுங்கண் காளையொடு” எனப் பேசப்பட்டுள்ளது புலவர் (Puliyur kesigan, 2010). இதன் மூலம் ஆணின் வீரத்திற்கு கொடுக்கும் முக்கியத்துவத்தை அறியலாம். இதே போல எருது பூட்டிய வண்டியில் ஏற்றியுள்ள பாரம் பெரிது. எனினும் அதனை இழுத்துச் செல்லும் இளமைப் பருவத்து எருதுக்கு நுகத்தில் பாரம் தெரியாது என்பதை, ‘எருதே இளைய நுகம் உணராவே’ ஒளவையார் பாடலில் மூலம் அறியலாம். இளமையாக இருக்கும் போது எதுவும் கடினமாகத் தெரியாது என்பது கூறப்படுகிறது புலவர் (Puliyur kesigan, 2011).

கதிர் போன்ற பெரிய கால்களை உடைய பெண் மான் உண்ண வேண்டும் என்பதற்காக ஆண் மான் இரும்பைப் பூக்களை மேயாமல் விட்டுக்கொடுக்கும் என்பது பெண் புலவர் பாடலில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இங்கு ஆணின் விட்டுக்கொடுக்கும் பண்பைக் காண முடிகிறது.

ஆண் குரங்கு இனிமையான பாலா பழத்தைத் தழுவிக்கொண்டு இருக்கும் போது தன் துணைவியான பெண் குரங்கை அழைத்து தன்னுடன் இருக்க வேண்டும் என்று நினைப்பதை,

“முடவு முதிர் பலவின் குடம் மருள் பெரும் பழம்

பல் கிளைத் தலைவன் கல்லாக் கடுவன்,

பாடு இமிழ் அருவிப் பாறை மருங்கின்,”

என்கிறார். இதனைக் கொண்டு அரிய பொருள் கிடைத்தாலும் தன் துணைவியுடன் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்று எண்ணும் ஆணின் மன உணர்வை வெளிப்படுத்துகிறார் புலவர் (Puliyur kesigan, 2010).

நெய்தல் நிலத்தில் நண்டு எப்படி மறைந்து கொள்ளுமோ அதுப் போல தலைவன் களவு வாழ்வில் மறைந்து செல்வானாம். இதை, “பார்வல் அஞ்சிய பருவரல் ஈர்ஞெண்டு” (Puliyur kesigan, 2013). இதிலிருந்து களவு வாழ்வில் ஆணும் மற்றவர்களுக்கு அஞ்சுவன் என்பதை அறியமுடிகிறது.

வேட்டுவர்கள் பெண் குருகைப் பழக்கி வைப்பர் பின்பு அதன் கால் கட்டை அவிழ்த்து விட்டதும், அப்பறவையானது தன் துணையான ஆண் குருகை அடையும் போது, அதனை வலையில் சிக்க வைத்து பிடிப்பர். இதை,

“சிறைகுவிந் திருந்த பைதல் வெண்குருகு,

பார்வை வேட்டுவன், காழ்களைந் தருள,

மாரி நின்ற மையல் அற்சிரம்

அமர்ந்தனள் உழையம் ஆகவும் தானே”

என்ற நற்றிணைப் பாடலில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது (Puliyur kesigan, 2018). இங்கு பெண்ணுடன் இருக்கும் போது ஆணை எளிதாக வயப்படுத்தலாம் என்ற உளவியல் நோக்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

துறவு வாழ்க்கை

துறவு என்பது ஆண்களுக்கு மட்டும் உரிய ஒன்றாக இருக்கிறது. உலகில் யாக்கை, இளமை, செல்வம் முதலியன நிலையில்லாமல் கழிவது கண்டு நிலைத்த வாழ்வு பெற விரும்புவோர் இவற்றைத் துறந்து செல்லுதலே நன்மை எனக் கருதி துறவு புண்டு துறவுக்குரிய நெறிகளை ஒழுகுவர். மாரிப்பித்தியார் தலைமகன் ஒருவன் துறவு புண்ட நிலையினைக் கூறியுள்ளார். துறவு வாழ்வில் உள்ள ஆண்களை காணும் மற்றவர்கள் அந்த ஆணின் இளமைக் கால நினைவுகளை நினைத்துப் பார்ப்பது உண்டு என்பதை மாரிப்பித்தியாரின் மற்றும் பாடலின் மூலம் அறியமுடிகிறது.

“ஓவத்து அன்ன இடனுடை வரைப்பில்,

பாவை அன்ன குறுந் தொடி மகளிர்

இழை நிலை நெகிழ்த்த மள்ளன் கண்டிகும்

கழைக் கண் நெடு வரை அருவி ஆடி,

கான யானை தந்த விறகின்

கடுந் தெறல் செந் தீ வேட்டு,

புறம் தாழ் புரி சடை புலர்த்துவோனே!”

(Puliyur kesigan, 2011)

“கறங்கு வெள் அருவி ஏற்றலின், நிறம் பெயர்ந்து,

தில்லை அன்ன புல்லென் சடையோடு,

அள் இலைத் தாளி கொய்யுமோனே

இல் வழங்கு மட மயில் பிணிக்கும்

சொல் வலை வேட்டுவன் ஆயினன், முன்னே!”

(Puliyur kesigan, 2011)

முடிவுரை

ஆண் என்று சொல்லும் போது முதன்மை மரியாதையும் வீரமும் அவர்களுக்கு சிறு வயதிலிருந்தே கிடைக்கிறது. ஆண் கண்ணியத்தோடு காதலைச் சொல்வதிலும் எந்த தயக்கமும் காட்டுவதில்லை. சில காரணங்களுக்காக மனைவியை பிரிந்து இருக்கும் தலைவன், தன் பிள்ளையைக் காணும் போது அனைத்தையும் மறந்து பிள்ளையிடம் காட்டும் பாசத்தில் உண்மைத் தன்மை உள்ளது. ஒரு சில ஆண்கள் பெண்களின் அனுமதி பெற்று வெளியே செல்ல விரும்புவதையும் பெண் புலவர்

பாடல் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. அரசன் முதல் கொல்லன் வரை அனைத்து ஆண்களுக்கும் கடமை உள்ளது. அவரவர் கடமைகளைச் சிறப்பாகச் செய்தால் நாடு தன்னால் முன்னேறும் என்பது பெண் புலவர் பாடல்களில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆண்களின் மகிழ்ச்சி அகவாழ்வில் பொருத்தவரைத் தன் குடும்பத்துடன் இருப்பதும், புற வாழ்வில் மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்வதுமாக இருந்துள்ளது. தான் சொன்ன சொல்லை நிறைவேற்ற முடியாதச் சூழ்நிலை ஏற்படும் பொழுதும், தவிர்க்க முடியாதக் காரணங்களால் தன்மானத்திற்கு இழுக்கு ஏற்படும் பொழுதும் ஆண்கள் வருந்தியுள்ளனர். வீரம் என்பது போர் சமயங்களில் ஆண்களின் கோபமாக மாறி வெற்றிக்கு வழிக்கோலியது எனலாம். அன்பு, பாசம் ஆகியவை அனைவராலும் கொடுக்கப்படுகிறது. கோபம் என்பது அன்புடையவர்களிடம் மட்டும் வெளிப்படுத்துவது என்பது மனித வாழ்வில் சொல்லப்படாத விதியாகும். எனவே தான் மனைவியிடம் உரிமையுடன் தலைவன் கோபம் கொள்கிறான். காதல், கற்பு, நாடு இவை தவிர பொழுது போக்கிற்காகவும் ஆண்கள் அவர் தம் நேரத்தை செலவிட்டு உள்ளனர் எனத் தெரிகிறது. வீரம் என்பது சிறு வயது முதல் இறக்கும் வரை ஆண்கள் வாழ்வில் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளது. பிரிவு வலி என்பது பெண்களைப் போல ஆண்களும் அனுபவிக்கிறார்கள் என்பதைப் பெண் புலவர் பாடலில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆணின் குணநலன்களைப் பெண்பாற் புலவர்கள் விலங்குகள் மற்றும் பறவையின் மூலம் அழகாக வெளிப்படுத்தி இருப்பது சிறந்த இலக்கிய உத்தி எனலாம். கடினப்பட்டு அமைத்து கொண்ட வாழ்வை ஒரு கட்டத்தில் விட்டு துறந்து துறவு மேற்கொண்டுள்ளனர் ஆண்கள். ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கு உள்ள அனைத்து சிக்கல்களும் உள்ளது. ஆண்கள் அதனை வெளிப்படுத்துவதில்லை. வெளிப்படுத்தாத காரணத்தால் அவர்களின் வாழ்வு இனிமையானது என்று எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. இக்கருத்தினைப் பெண் புலவர்கள் ஆண்கள் நிலையிலிருந்து உணர்ந்து தம் பாடல்களில் வழி வெளிப்படுத்தியுள்ளனர் என்பதை இக்கட்டுரையில் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

References

- Mooventhan, P.S., (2016) Perumpanarrupadai Sirupanarrupadai, Kalaignan Pathippagam, Chennai, India.
- Puliyur kesigan, (2005) Pathitrupepathu, Paari Nilaiyam, Chennai, India.
- Puliyur Kesigan, (2010) Agananooru, Paari Nilaiyam, Chennai, India.
- Puliyur kesigan, (2011) Purananuru, Paari Nilaiyam, Chennai, India.
- Puliyur Kesigan, (2013) Kurunthogai Thelivurai, Paari Nilaiyam, Chennai, India.
- Puliyur kesigan, (2018) Natrinai, Paari Nilaiyam, Chennai, India.
- Ramaiya Pillai, N., (2015) Natrinai Moolamum Uraiyum, Saradha Pathippagam, Chennai, India.
- Subramanian, S.V., (2009) Tholkaapiyam Thelivurai, Manivasagar Pathippagam, Chennai, India.
- Vaani Arivaalan, (2009) Sanga Ilakkiya Thedal, Tamil Kottam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License